

(א) [נעיל נ: נא:] ט ס"ה, א ס"ה ובי תימא,

הגהות הב"ח

(א) גבי רב מסדא אליבא דרב דתניא שני ובי שתי אחיות יתומות תו"מ וי"ג ס"ה און זה: (ב) רש"י ד"ה הא קנייה ובי זיקא אבתרה הס"ד:

בית שמאי פרק שלשה עשר יבמות

ק"א.

תוס' חד מקמאי

תימז גביה ממה נפשך דהא אחרונה לא פסלה לה עליה דאס שמינה קנייות אין האחרונה פוסלת הראשונה דאין אחר ביאה כלום ואס זו ט (קנייה) וכו' אינה קנייה אין כרות זו לזו אלא חדא קנייה ומשוירת וחדא ספק, ומדכז שמעינן דחרשת היא הקנייה והמשוירת וקטנה ספק משום הכי תלך החרשת בגט דלמא קטנה קנייה היא לגמרי ועדיפא מחרשת ופסלה לה חליצה עליה: הא קנייה היא, ומו ליכא זיקא (ב) אבתרייתא: נכרים בעלמא היא, ולא פסלה לה חליצת קטנה: א (וליעטמיד) קטנה אמאי סמסין ותהוין. ישאנה מתחלה ותשז אלזו ממה נפשך: חרש נמאי תיפוק, הא לאו בת חליצה היא ורב תקנתא לתרויהו קמני. ואי קשיא מתנימין דקתני צא על הקטנה וחזר וצא על החרשת פסל את הקטנה אמאי פסלה הואיל ונסבה צרישא תיפוק חרשת בגט וקטנה תימז גביה ממה נפשך כדלמין ואיכא תקנתא לתרויהו תרין מתנימין משום גזירה דלמא אחי לניבעל חרשת צרישא והכי נמי מתרן לה צברייתא לקמן: דקא מסרן כו'. חרשת קנייה ומשוירת קטנה קנייה ואינה קנייה: מס בעלה של קטנה חרש יולא בגט. דזיקת קטנה אסרתה עליו דחרשת קנייה ומשוירת וקטנה שמה קנייה לגמרי והיא לה חרשת אחות זוקתו: קטנה תלך בגט. דזיקת חרשת שמה קטנה אינה קנייה כלל והיא כמפתה וחרשת קנייה ומשוירת והיא לה אשת אחות זוקתו: וחרש אסורה לעולם. לכונסה אי אפשר שמה קטנה קנייה היא וכו' אחות גרושמו ואין זקוקה לו ואפילו מתה קטנה אחר כך ופקע איסור אחות אשה אסורה משום אשת אח הואיל ובשעת נפילה פטורה ממנו ובחליצה אי אפשר דלאו בת חליצה היא: ואס עבר וצא על החרשת. אחר שגירש הקטנה נותן לה גט והותרה לשוק ממה נפשך אי קטנה קנייה הואי נפקא לה הך מרישא

תימז גביה ממה נפשך. פירש בקונטרס ואי קשיא מתני' הבא על הקטנה ואחר כך צא על החרשת פסל את הקטנה ואמאי לא אמר תימז גביה הקטנה ממה נפשך אי קנייה היא קנייה היא ולא נכרית בעלמא היא ותימז דגורין דלמא בעיל חרשת צרישא דלקמן צברייתא וקשה דקתני צברייתא ואס צא על החרשת נותן לה גט והותרה ואמאי לא גורין צא על החרשת אטו מת בעלה של קטנה וצא עליה דלא משתריא בגט אלא בחליצה דציאה פסולה לא פטרה כי היכי דגורין צמתני' ושמה כיון שלא היה תקנתא לחרשת לא רזו לאוסרה איסור עולם: הו"א לה ביאה פסולה וצא פטרה. וא"ת התימז לעיל פרק ר"ג (ד' כ): דציאה פסולה לא פטרה דגורין ציאה אחר הגט אטו ציאה אחר חליצה אצל הכא מצי מששא איכא וי"ל דהכא נמי אי פטרה אמרי דציאת חרשת ציאה כשירה היא ואע"פ שהיא אחר ציאת הקטנה ואמי לאיחלופי בגדולה שאחר צא על הגדולה יחזר ויצא על אחותה: לאחר היא הא נפקא משום אחות אשה אי לאו קנייה שפיר מיבם אלא אי אמרת חרשת קנייה ואינה קטנה קנייה ומשוירת כי בא על חרשת אמאי נותן גט והותרה היא ליה ביאה פסולה וביאה פסולה לא פטרה הא מני רבי נחמיה היא דאמר ביאה פסולה פותרת מחליצה אי רבי נחמיה אימא סיפא מי שהיה נשוי שתי יתומות קטנה וחרשת ומת בא יבם על הקטנה וחזר ובא על החרשת או שבא אחיו על החרשת נאסרו שתיהן עליו כיצד תקנתן חרשת יוצאת בגט וקטנה תמתין עד שתגדיל ותחלוץ אי אמרת בשלמא חרשת קנייה ומשוירת קטנה קנייה ואינה קנייה ורבנן היא משום הכי תמתין עד שתגדיל ותחלוץ דדלמא קדים ובעיל חרשת ברישא והוא ליה ביאה דקטנה ביאה פסולה לא אי אמרת רבי נחמיה הא אמר ביאה פסולה פטרה אלא שמע מינה רבנן היא ש"מ אמר רב אשי מרישא נמי שמע מינה דרבנן היא דקתני אס בא על החרשת נותן לה גט והותרה ולא קתני אס בא על הקטנה נותן לה גט והותרה אי משום הא אי איריא חרשת דלית לה תקנתא דהיתירא קתני תקנתא דאיסורא קטנה דאית לה תקנתא דהיתירא לא תני תקנתא דאיסורא: בתנאי' מי שהיה נשוי לשתי יתומות ומת ובא יבם על הראשונה וחזר ובא על השניה או שבא אחיו על השניה לא

מסקנא דשמעת' חרשת קנייה ומשוירת קטנה קנייה ואינה קנייה והא דתנן חרשת וקטנה בא יבם על הקטנה וחזר ובא על החרשת או שבא אחיו על החרשת פוסל את הקטנה בין הוא דלא פסל הקטנה ממ"ז אי קטנה קנייה היא אין ביאת האח ביאה כלום ואי לאו קנייה היא נכרית בעלמא קא נסיב. אלא להכי פסל את הקטנה שהיא ראשונה דלמא קדים ובעל חרשת ברישא: תניא ב' אחים נשואים ב' אחיות קטנה וחרשת מת בעלה דקטנה חרשת יוצא' בגט וקטנה תמתין עד שתגדיל ותחלוץ מת בעלה של חרשת קטנה יוצאה בגט וחרשת אסורה לעולם ואם בא על חרשת נותן לה גט והותרה אלמא חרשת קנייה ומשוירת וקטנה קנייה ואינה קנייה (ב) וה"ל ביאת קטנה ביאה פסולה ולא (פגריה) [פטרין]:

(א) נראה דל"ל יחי אמרת חרשת קנייה ואינה קנייה וכו' הו"ל ציאה לחרשת ציאה פסולה ולא פטרה.

משום אחות אשה והך כניסה זנות בעלמא היא ואי קטנה לאו קנייה היא שפיר י"בס: אמאי נוסן לה גט והותרה. הא איכא למימר דלמא חרשת קנייה היא לגמרי לאחיו וזוקקה לו וקטנה לא דמיא לה דקנייה ומשוירת היא וביאתה ציאה פסולה שהרי אחות אשה במקצת היא וביאה פסולה לא פטרה מייבום וזריכה גט לביאתו וחליצה לזיקתו וחרשת לאו בת חליצה היא: ר' נחמיה. צברק ר"ג (נעיל ד' כ): יתומות. משום קטנה נקט: נאסרו שפיטן עליו. אע"ג דקטנה מדינא לא מיפסלא עליה משום ציאה דחרשת ממה נפשך אי קטנה קנייה ליכא מידי צמר ביאתה ואי לאו קנייה היא נכרית בעלמא היא אפ"ה אסורה כדמפרש לקמן משום גזירה דלמא אחי לניבעבד איפכא ובעיל חרשת צרישא וביאת קטנה פסלה לה דשמה קנייה היא כולה ואמי למימר נמי תימז חרשת גביה: חרש נמאי יולא בגט. ושריא ממה נפשך אי קטנה קנייה היא מיפטר חרשת צרישא דקטנה ואי לאו קנייה היא פטורה צריאה דידה: קטנה סמסין כו'. כדמפרש טעמא: אי אמרם בעלמא. רישא גבי אחיות דקתני אס צא על החרשת נותן לה גט והותרה משום דחרשת קנייה ומשוירת וקטנה קנייה ואינה קנייה וממה נפשך חרשת צמר גיטא מיפטר חרשת אשה אי משום אחות אשה אי משום יצומה שהיה צהיתר שאחותה לא יתה קנייה אצל אי הוה אמרינן איפכא קטנה קנייה היא ומשוירת וחרשת ספק תו לא מיפטר חרשת בגט דלמא קנייה היא ולא נפקא משום אחות אשה שקינן אחותה הקטנה משוירת וצריאתה נמי לא מיפטר חרשת דציאה פסולה היא שהרי אחות אשתו היא ומתני' רבנן היא. ומש"ה קתני סיפא גבי נכרית קטנה בעיל חליצה ואע"ג דממה נפשך צריאתה צהיתר הואי וגיטה גט גמור משום גזירה דלמא קדים ובעיל חרשת צרישא ואמי למימר נמי תרויהו ליפקו בגט וקטנה שהיא אחרונה לא סגי לה בגיטא דלמא קנייה היא ורמיא קמיה דלא איפטר צרישא דידה חרשת המשוירת וצריאה דידה נמי לא מיפטר חרשת דציאה פסולה היא דקס עליה צריסור שני צמים: אלא אי אמרם קטנה קנייה ומשוירת. וחרשת ספק ומרישא דקתני צריאתה אס צא על החרשת נותן לה גט והותרה שמעינן דציאה פסולה פותרת סיפא נכרית אמאי קטנה בעיל חליצה בעלמא אפוקי מפקינן לה מיניה דלמא חרשת אחרונה קנייה כולה ופסלה לה עילויה אלא צריסור תיסקינה לה דציאת עזמה פותרת דציאה כשרה היא ואי נמי חשיב לה פסולה משום דקיימא זיקת חרשת דאיכא למימר קנייה לגמרי הא א"ר נחמיה ציאה פסולה פטרה: מרישא נמי. גבי אחיות: ש"מ דרבנן היא. דקתני גבי מת בעלה של חרשת אס צא על החרשת נותן לה גט וגבי מת בעלה של קטנה דקתני קטנה תמתין ולא קתני אס צא על הקטנה נותן לה גט והותרה אלמא רבנן היא ומש"ה לא נפקא בגט דציאתה פסולה דחרשת קנייה במקצת וכו' אסורה משום אחות אשה ומייבום לא מדמיא דלמא קטנה קנייה כולה וקינן משוירת דאחותה לא דמי לה: דלית לה סקנא דהיתירא. דקתני צה וחרשת אסורה לעולם: בתנאי' לא